olnud tema södant weel mitte ärarikkunud.

Need kindlad sönad ei annud wana mehele mitte weel täielist rahu; aga ahnus, liig himu, mis wanaduseski inimesest ei tagane, lämmatas köik järelmötlemised ja kartused ära ja tema rändas karjatsega Persia maale.

Kui nemad senna kohta tuliwad, kust Dakianos selle kuld tahwli oli leidnud, käskis wana mees mulla wälja kaewata. Warsi leidsiwad nemad ühe raudse ukse, mis karjane tulises otsimise tujus rusikaga tahtis sisse lüüa, ehk kül wöti ukse külles oli. Siis läksiwad nemad üht pimedat maaalust teed mööda edasi, kunni eemal weikene walgus nähtawale tuli. Kui nemad ligemale läksiwad, sai walgus aeg ajalt suuremaks, kunni nemad wiimaks ühe suure lossi ees seisiwad, kus seitse lukku pandud wärawat oliwad.

Et iga wärawa külles wöti rippus, tegi Dakianos kohe esimese lahti ja nemad leidsiwad suures kambris, kuhu nemad astusiwad, iga karwa ilu asju. Teine kamber oli möökadega täidetud, kelle käepidemed ja tuped kalli kiwidega loiwad ehitatud. Kolmandamas leidsiwad nemad köik sugu söiduriistu ja söameeste riideid, mis rohkeste oliwad kullatud ja kalli kiwidega wälja-ehitatud. Neljandamas oliwad kallid hooste riis-

tad, mis söariistadega kokkupassisiwad. Wiiendamas ruumis leiti suured kuld ja höbe pakud hunnikus, kuuendamas walmis tehtud kuld- ja höberaha ja seitsmendamas pöhjatumad suured hunnikud kallid kiwa, kelle hind ja paljus üsna ilma arwamata.

Seda möötmata warandust nähes oli waene karjane kui pimedaks saanud ja ahnus hakkas tema südames tärkama. Kord ütles ta äkkitselt wana mehe wastu: „Kas sa mötled ka selle peale, kui tähtjas ja tarwis see on, et meie oma suure leiduse salaja peame?" „Töeste," wastas wana mees. „Kui kuningas," rääkis Dakianos edasi, „köige wähema märgi meie saladusest leiab, siis kautame meie köik ära; kuningas wötab selle suure waranduse ära ja meie peame läbi wiie förme wahtima. Kas ma wöin sinu waitolemise peale kindel olla?"

„Kül wöid," wastas wana mees, „ja eks sina seda ei tea, et minu jagu, pool sest warandusest, ka kaduma läheb, kui mina seda saladust wälja lobiseksin?" „Pool?" hüüdis Dakianos ehmatanud, „see on ju enam, kui köige rikkama kuninga rikkus."

Wana mees wastas: „Kui sul pool näitab liig palju olewat, siis wöid sa mulle ühe weerandi anda."

Eesti-ma rahwa Kalender 1876, lk. 28